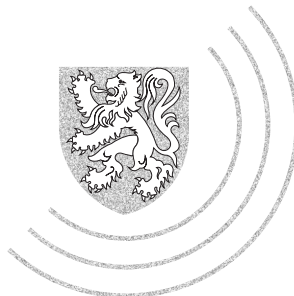

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

30 maart 2004

ONTWERP VAN DECREET

tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel “Strategische adviesraad” en tot wijziging van diverse andere decreten

VERSLAG

**namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening
uitgebracht door de heer Jos Bex**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Jacques Timmermans.

Vaste leden :

de heren Gerald Kindermans, Jan Laurys, Erik Matthijs,
Jef Van Looy ;

de heer Jacques Devolder, mevrouw Dominique Guns,
de heren Patrick Lachaert, Paul Wille ;

de heer Jean Geraerts, mevrouw Marleen Van den Eynde,
de heer Frans Wymeersch ;

de heren Jacky Maes, Jacques Timmermans ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heer Jos De Meyer, mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever,
de heren Mark Van der Poorten, Jan Verfaillie ;

de heer Louis Bril, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht,
de heren Guy Sols, Gilbert Van Baelen ;

mevrouw Niki De Gryze, de heren Pieter Huybrechts,
Jan Penris ;

de heren Bruno Tobback, Jan Van Duppen ;

mevrouw Vera Dua ;

de heer Herman Lauwers.

Zie :

2196 (2003-2004)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendement

INHOUD

	Blz.
I. TOELICHTING DOOR DE HEER JEF TAVERNIER, VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING	4
I.1. Uitgangspunt van de hervorming	4
I.2. Opdracht	4
I.3. Samenstelling	5
I.4. Vaste werkcommissies	6
II. BESPREKING	7
III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING	8
IV. EINDSTEMMING	10
Bijlage	11

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening behandelde op 23 maart 2004 het ontwerp van decreet tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel “Strategische adviesraad” en tot wijziging van diverse andere decreten.

I. TOELICHTING DOOR DE HEER JEF TAVERNIER, VLAAMS MINISTER VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

De heer *Jef Tavernier*, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking, geeft toelichting bij het ontwerp van decreet. De getoonde slides worden als bijlage bij het verslag gevoegd.

I.1. Uitgangspunt van de hervorming

De minister laat vooreerst opmerken dat het ontwerpdecreet een uitvloeisel is van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden, dat in artikel 20 stelt dat de bestaande adviesorganen afgeschaft of aangepast moeten worden om te voldoen aan dat bewuste kaderdecreet. In de memorie van toelichting van het kaderdecreet wordt ook gesteld dat het de bedoeling is te komen tot één strategische adviesraad per domein. Met dit ontwerp van decreet wil de Vlaamse regering hieraan voldoen voor het milieudomein.

Er zijn nog andere uitgangspunten. De MiNa-Raad (Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen) is al sinds 1991 de feitelijke strategische adviesraad voor het milieudomein. De MiNa-Raad heeft in de beginjaren zowel procesmatig als wat betreft het product (adviezen) goed gefunctioneerd. De laatste jaren is de productkwaliteit doorgaans behouden gebleven, maar is de proceszijde van de MiNa-Raad in een impasse geraakt. De complexe verhouding met de SERV (Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen), die immers milieu ook tot zijn kerntaak rekent én tegelijk 6 afgevaardigden heeft in de MiNa-Raad, is hier de hoofdoorzaak van. Met dit voorontwerp wordt volgens de minister getracht hieraan een begin van oplossing te geven.

Op dit moment worden er in het milieudomein vele adviezen gegeven, en het strookt volgens de minister perfect met de filosofie van het project Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) dat gepoogd wordt

om zowel het aantal adviesraden als het aantal adviesvraagplichten te vereenvoudigen.

De minister gaat verder in op de krachtlijnen van het ontwerp van decreet : de opdracht, de samenstelling en de introductie van vaste werkcommissies.

I.2. Opdracht

– Uitgangspunten

De opdrachtbeschrijving is volgens de minister van wezenlijk belang om een goed werkende strategische adviesraad voor leefmilieu te bekomen. Hierbij verschaft artikel 4 van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden de leidraad.

Opgemerkt moet worden dat de MiNa-Raad op dit moment een zeer brede opdracht heeft : “alle aanlegenheden die betrekking hebben op het leefmilieu of het natuurbehoud”. Dit maakt de huidige MiNa-Raad feitelijk tot een metaraad. Het is duidelijk dat Beter Bestuurlijk Beleid komaf wil maken met deze opdrachtbreedte. In principe dient een adviesraad zich te beperken tot zijn domein. Tegelijk is het klaar dat “milieu” meer is dan wat zich alleen in het milieudomein afspeelt. Het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid bevestigt dit in zijn aanvangsbepalingen.

In de filosofie van het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden kan een domeinraad wel “over het muurtje kijken”, maar dan op eigen initiatief.

Daarenboven is het alleszins nodig dat er ook een adviesvraagplicht ingevoegd wordt met betrekking tot decreten uit andere domeinen die een kennelijke milieu-impact hebben, vermits het Verdrag van Aarhus in die richting wijst.

Tot slot is er het belangrijke aspect van “duurzame ontwikkeling” – op zich breder dan het milieubeleid, maar waarin het milieubeleid en de milieubedenadering toch wel een voortrekkersrol vervullen.

– Resultaat

De huidige MiNa-Raad heeft dus een erg brede opdracht. Van zodra er een milieu-aspect kleeft aan een bepaald voorontwerp van decreet, is de regering ertoe gehouden advies te vragen aan de MiNa-Raad. Niets hindert de MiNa-Raad dan om op het

volledige voorontwerp in te gaan – ook de niet-milieu-aspecten.

Met het voorliggende ontwerp van decreet tot instelling van een nieuwe milieuraad wordt een soort van tussenoplossing geboden, die beschreven wordt in artikel 11.2.1. Het stramien bouwt voort op het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van strategische adviesraden.

In de eerste plaats is er het *recht tot adviesverlening*. Alles kwesties binnen of buiten het domein waar een milieuaspect aan kleeft, kunnen behandeld worden door de nieuwe domeinraad. Dat is volgens de minister logisch en wijkt niet af van de doelstellingen en principes van het project BBB. “Duurzame ontwikkeling” speelt zich af over verschillende domeinen en ook hier krijgt de nieuwe milieuraad een adviesrecht – althans over de milieuaspecten.

De *adviesvraagplicht* met betrekking tot decreten geldt in de eerste plaats voor voorontwerpen van decreten die geheel of gedeeltelijk uit het milieudomein stammen. Voorontwerpen van decreet met een duidelijk milieuaspect maar stammend uit een ander domein vallen ook onder de adviesvraagplicht, voor zover dat milieuaspect “belangrijk” of kennelijk is. Of een milieuaspect “belangrijk” is, is in eerste instantie het voorwerp van een regeringsbeslissing. Het aldus te geven advies zal gericht zijn aan de minister bevoegd voor milieu.

I.3. Samenstelling

– Uitgangspunten

De samenstelling van de nieuwe milieuraad is een complexe aangelegenheid. Dit houdt verband met zowel de opdracht als met de ervaringen uit het verleden. Op dit moment telt de raad 24 stemgerechtigde leden, 7 niet-stemgerechtigde leden en daarvan telkens de plaatsvervangers. Vermits voorzitter en ondervoorzitter stemgerechtigd zijn en geen vervangers hebben, gaat het in totaal om 60 personen. Van de stemgerechtigde leden stammen er 12 uit de milieubeweging, die aldus eigenlijk een meerderheid heeft.

In het decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden wordt in de memorie van toelichting gesteld dat 20 leden de ideale bovengrens uitmaakt. Het aantal leden moet dus worden beperkt. Beter Bestuurlijk Beleid stelt trouwens ook dat alle leden stemrecht moeten krijgen ; er moet dus afgestapt worden van de niet-stemgerechtigde leden. Bovendien is een bredere samen-

stelling dan de huidige nodig om alle relevante gezichtspunten aan bod te laten komen.

Tegelijk is het volgens de minister duidelijk dat de milieu-invalshoek een zeker gewicht moet behouden, vermits het toch een adviesraad is ten behoeve van het milieudomein. In andere domeinen worden de adviesraden immers doorgaans voor 100 procent bevolkt met experts en middenveldvertegenwoordigers die het domein genegen zijn.

Tot slot is het noodzakelijk te bekomen dat iedere werkcommissie – deze worden hierna toegelicht – een spreekrecht krijgt in de plenaire raadszitting.

– Resultaat

De minister toont een afbeelding met de samenstelling van respectievelijk de huidige en de nieuwe milieuraad (zie bijlage).

In de huidige raadssamenstelling zijn er, naast de voorzitter en ondervoorzitter die worden benoemd door de Vlaamse regering, 12 zetels voor de vertegenwoordigers van de milieubeweging. De sociaal-economische partners (vakbonden, werkgevers- en landbouworganisaties) hebben recht op 6 stemgerechtigde leden – allen voorgedragen door de SERV. De hoge raden (Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, Vlaamse Hoge Bosraad, Vlaamse Hoge Jachtraad en de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij) hebben elk één stemgerechtigd lid in de huidige MiNa-Raad. Tot slot zijn er 7 niet-stemgerechtigde leden, 5 experts voorgedragen door de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, en 2 vertegenwoordigers van de lokale besturen (voorgedragen door de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten en de Vereniging van de Vlaamse Provincies).

Het ontwerp van decreet schaft de figuur van niet-stemgerechtigde leden af – voor zover het de bedoeling is de experts en vertegenwoordigers van de lokale besturen te behouden, moeten ze dus stemrecht krijgen. In de tweede plaats wordt het aantal leden beperkt tot 24 in totaal, dus iets meer dan de vooropgestelde 20 leden. Verder worden er binnen deze 24 twee nieuwe zetels bij gecreëerd, met name voor de sociaal-culturele organisaties die consumentenbelangen en gezinnen vertegenwoordigen.

Al deze stappen maken duidelijk dat de huidige stemgerechtigde categorieën leden moeten inleveren. De ‘ondervoorzitter’ wordt niet aangehouden en de ‘voorzitter’ is te kiezen uit de andere raadsleden. De milieubeweging levert een derde van zijn zetels in (en gaat dus van 12 naar 8 leden) – in ze-

kere zin van 13 naar 8, vermits in de huidige situatie de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud vaak bij de milieubeweging wordt geteld omdat de standpunten doorgaans overeenkomen. De drie zetels van de overige hoge raden worden omgezet in twee ‘open ruimte’- zetels. De zes zetels op voordracht van de SERV blijven behouden.

Op die manier wordt volgens de minister een mooie driedeling bekomen : een derde van de zetels voor degenen die vanuit een ‘pro-milieu’- invalshoek vertrekken, een derde van de leden die eerder kritisch zullen zijn ten aanzien van nieuw milieubeleid, en een derde van de zetels die in principe eerder neutraal zullen zijn. Dit moet uiteraard worden gerelativeerd daar het standpunt kan variëren naargelang het onderwerp.

I.4. Vaste werkcommissies

– Uitgangspunten

Het milieudomein telt op dit moment zes adviesraden die een of andere strategische adviesbevoegdheid hebben : de MiNa-Raad, de Vlaamse Hoge Raad voor Natuurbehoud, de Vlaamse Hoge Bosraad, de Vlaamse Hoge Jachtraad, de Vlaamse Hoge Raad voor de Riviervisserij en de Stuurgroep Vlaamse Mestproblematiek. In het kader van het project Beter Bestuurlijk Beleid wordt dit alles herleid tot één strategische domeinraad.

In de filosofie van BBB is het ook aan de betrokken strategische domeinraad om zelf zijn commissies in te stellen en de samenstelling ervan te bepalen. Het is evenwel duidelijk dat er binnen deze bestaande organen heel wat expertise en vertrouwdsheid met het eigen deeldomein werd opgebouwd – het zou jammer zijn die zomaar, zonder garanties, te laten verloren gaan.

De toekomstige regelingen inzake het advies voor mobiliteitsbeleid en voor energiebeleid voorzien telkens ook in een zekere opdracht voor de MiNa-Raad. Verder zijn er ook de natuur- en milieu-educatie (of breder geformuleerd : het gehele beleid inzake communicatieve instrumenten) en duurzame ontwikkeling, twee beleidskwesties die permanent in ontwikkeling zijn en specifieke aandacht en expertise vereisen.

Om deze redenen wordt ervoor geopteerd om aan de MiNa-Raad vaste werkcommissies te verbinden, deels samengesteld uit leden die zowel representatief als deskundig zijn voor het betrokken deeldomein/onderwerp, deels uit leden die aan de plenaire MiNa-Raad verbonden kunnen worden en ook

deskundig zijn voor het onderwerp. Op die manier wordt gegarandeerd dat de deelsector een zeker initiatiefrecht krijgt, zonder de eindbeslissingsmacht van de strategische domeinraad in vraag te stellen.

– Resultaat

De minister toont een afbeelding die de huidige en nieuwe toestand weergeeft. In de huidige toestand is er dus een bredere adviesraad – de huidige MiNa-Raad – en zijn er vijf adviesraden die ook een zekere strategische opdracht hebben. Al deze raden kunnen adviezen laten terechtkomen bij de politieke besluitvorming (regering en parlement), wat tot meervoudige adviezen over één onderwerp aanleiding kan geven. Tegelijk is een deel van deze adviesraden op zich ook nog eens vertegenwoordigd in de MiNa-Raad. De huidige situatie is dus complex.

De vereenvoudiging zou er in bestaan dat de politieke besluitvormers met het voorliggende ontwerp van decreet slechts adviezen krijgen vanuit één strategische domeinraad. Alle kwesties worden op voorhand uitgepraat in één van de vaste werkcommissies. Op grond van de hiervoor beschreven motieven komen er negen dergelijke vaste commissies (energie, mobiliteit, natuur- en milieu-educatie, duurzame ontwikkeling, natuur, bos, jacht, visserij en mest).

Afdoende inspraak voor de betrokken deelsectoren wordt volgens de minister op de volgende wijzen gegarandeerd :

- de helft van de zetels van de betrokken werkcommissie moet representatief zijn ;
- de commissies hebben een eigen initiatiefrecht ;
- er moet over gewaakt worden dat een lid of een plaatsvervanger in de plenaire raad aanvaardbaar is voor de betrokken werkcommissie – iets wat in de huidige samenstelling in alle gevallen gegarandeerd kan worden ;
- het is duidelijk dat de plenaire adviesraad er belang bij heeft constructief om te gaan met de voorstellen van de respectieve werkcommissies, vermits in het tegengestelde geval de werking voor het betrokken deelaspect verlamd kan geraken.

De minister besluit dat deze oplossing een evenwicht poogt te vinden tussen enerzijds de principes van Beter Bestuurlijk Beleid, en anderzijds de vra-

gen en noden die verbonden zijn aan de betrokken deelsectoren en -problemen.

II. BESPREKING

Mevrouw *Marleen Van den Eynde* verwijst naar de adviezen van de MiNa-Raad en de SERV over het voorliggende ontwerp van decreet. Beide adviesorganen hebben volgens het lid kritiek op de ontworpen samenstelling van de nieuwe milieuraad. De SERV formuleert zelfs een alternatief voorstel. Is de minister bereid rekening te houden met deze kritiek? Er zullen vier deskundigen door de regering worden aangeduid na een openbare kandidaatstelling. Experts inzake milieu-aangelegenheden zijn volgens het lid echter doorgaans milieubewust en de vraag is of de samenstelling dan nog wel evenwichtig zal zijn.

De SERV heeft ook opmerkingen bij het takenpakket van de nieuwe milieuraad. Volgens mevrouw Van den Eynde hebben vele milieuthema's en -maatregelen een economische impact. Het omgekeerde is niets steeds het geval: er zijn ook economische maatregelen zonder gevolgen voor het leefmilieu. De vraag is of de voorgestelde structuur hierop een goed antwoord biedt.

De heer *Jos Bex* maakt een opmerking over het verschil tussen het recht tot adviesverlening en de adviesvraagplicht. In een aantal gevallen zal er een recht zijn om een advies uit te brengen en in andere gevallen een adviesvraagplicht. Zal hierin altijd duidelijk kunnen worden getrancheerd en hoe kunnen conflicten hierover worden vermeden? Wat het belangrijke aspect van duurzame ontwikkeling betreft, meent het lid dat er beter een adviesvraagplicht zou gelden.

De heer *Johan Malcorps* meent dat het voorliggende ontwerp van decreet een goed compromis bevat. Daar is heel wat aan voorafgegaan. De werking van de MiNa-Raad is een tijd gehinderd geweest door een conflict over de verhouding tot de werking van de SERV, maar het lid hoopt dat de nu voorgestelde structuur en opdrachten van de adviesraden voor een nieuw elan kunnen zorgen.

De problematiek van duurzame ontwikkeling wordt ondergebracht bij een vaste werkcommissie. Op lange termijn is dit volgens de heer Malcorps echter niet houdbaar. Zoals er op federaal niveau een federale Raad voor Duurzame Ontwikkeling werd opgericht, zo zou er – in het kader van de Vlaamse duurzaamheidsstrategie en van de initiatieven inzake duurzame ontwikkeling op Europees

en breder internationaal niveau – op termijn ook een Vlaamse Raad voor Duurzame Ontwikkeling moeten komen, waar het milieubeleid een onderdeel van is. Dit zou opnieuw tot dezelfde discussie met de SERV kunnen leiden, omdat duurzame ontwikkeling uiteraard ook de sociale en economische aspecten van ontwikkeling behelst. Het lid meent niettemin dat de voorliggende oplossing een werkbaar compromis is. Het is een verdedigbare stap, maar de discussie is daarmee niet gesloten.

De heer *Jacques Timmermans* verwijst naar de hoorzittingen die in voorgaande zittingsjaren werden gehouden over de werking van de (strategische) adviesraden in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening (*Parl. St. VI. Parl. 2001-02, nr. 1144/1*) en de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken (*Parl. St. VI. Parl. 2002-03, nr. 1607/3*). Er was de situatie waarbij de vertegenwoordigers die werden aangeduid door de organisaties die lid zijn van de SERV zich in de MiNa-Raad telkens ostentatief onthielden bij het uitbrengen van een advies. In de nieuwe samenstelling zijn opnieuw zes vertegenwoordigers op voordracht van de SERV opgenomen, wat volgens de spreker ook wel noodzakelijk is vanuit het geschetste uitgangspunt dat leefmilieu meer behelst dan het zuivere milieudomein en de raad ook 'over het muurtje' moet kunnen kijken. De vraag is of dit op termijn niet tot hetzelfde conflict zal leiden. De voorgestelde formule, met inbegrip van de vaste werkcommissies, is echter een compromis dat waardevol genoeg is om het in de praktijk een kans te bieden. Op termijn zal de werking van de adviesraden hoe dan ook opnieuw moeten worden geëvalueerd, onder meer vanuit de optiek van duurzame ontwikkeling die door de vorige sprekers werd aangehaald.

Minister *Jef Tavernier* verwijst op zijn beurt naar de voorbije periode en naar de geschiedenis die aan het ontwerp van decreet voorafging. Het ging niet enkel om een bevoegdheidsconflict, maar achterliggend en gedeeltelijk ook om de hiërarchie van adviesraden, met de vraag aan welke raad het meeste gewicht werd toegekend. Het is voor de minister duidelijk dat hetzelfde onderwerp vanuit verschillende invalshoeken kan worden bekeken. Voor de SERV is de sociaal-economische benadering de belangrijkste invalshoek en de minister hoopt dat daarbij ook rekening wordt gehouden met de impact voor het milieu. Voor de MiNa-Raad is milieu en natuur de belangrijkste invalshoek en de minister hoopt dat daarbij ook de sociaal-economische gevolgen aan bod zullen komen. Er moet oog zijn voor de interactie en de wil van

bijvoorbeeld de sociaal-economische partners om aanwezig te zijn in de strategische adviesraad milieu. Om tegemoet te komen aan hun opmerkingen werd bij de voorbereiding van het ontwerp het aantal leden aangeduid op voordracht van de SERV opgetrokken van 5 tot 6 stemgerechte leden (daaronder begrepen een vertegenwoordiger van de landbouworganisaties), hoewel het globale aantal leden van de raad beperkt bleef tot 24. De minister benadrukt ook dat de SERV zich intussen bereid heeft verklaard om vanuit de sociaal-economische raad vertegenwoordigers voor te dragen en niet louter namens de organisaties die in de SERV zetelen. Die leden zullen uiteraard een bepaalde achtergrond hebben, maar de geest van de aanduiding door de SERV als dusdanig is toch ook een verschil in benadering. Het zal afhangen van de werking van de raad en van de personen die worden afgevaardigd of zijn hun rol kunnen waarmaken.

De minister bevestigt verder dat het onderscheid tussen adviesrecht en adviesvraagplicht niet in alle dossiers zeer duidelijk zal zijn. Bij de toepassing van de adviesvraagplicht zal de Vlaamse regering telkens moeten beslissen over het vragen van een advies aan de MiNa-Raad. Indien dat niet gebeurt, behoudt de raad het recht om advies uit te brengen. Het is voor de minister belangrijk dat dit initiatiefrecht wordt gehanteerd indien het nuttig wordt geacht. Uit de praktijk zal dan verder moeten blijken hoe beide vormen van adviesverlening kunnen worden toegepast.

Minister Tavernier deelt ook de mening dat duurzame ontwikkeling een steeds belangrijker thema zal worden. Het thema kan ook binnen de bestaande raden aan bod komen en de toekomst zal moeten uitwijzen of een afzonderlijke raad voor duurzame ontwikkeling zich opdringt. Het voorliggende compromis biedt de mogelijkheid om uit de huidige patstelling te geraken. Het bevat bovendien ook een belangrijke vereenvoudiging van de diverse raden en draagt alles in zich om tot een goede adviespraktijk te komen.

Wat de opmerking van de heer Bex over de mogelijke adviesvraagplicht inzake duurzame ontwikkeling betreft, verwijst de minister naar het voorgestelde artikel 11.2.1 waarin de opdracht van de nieuwe raad wordt beschreven. In 4° wordt vermeld dat de raad advies moet uitbrengen over ontwerpen van decreet met betrekking tot het milieubeleid of 'andere beleidsdomeinen die aanzienlijke gevolgen kunnen hebben voor het milieu'. Duurzame ontwikkeling valt volgens de minister duidelijk onder die laatste omschrijving. Ook in 5°, dat over

het advies inzake voorstellen van decreet handelt, wordt die formulering herhaald. Duurzame ontwikkeling is een vrij omvattend en daardoor ook enigszins vaag begrip dat in de loop van de volgende jaren nog verder zal moeten worden ingevuld en verduidelijkt.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

HOOFDSTUK I

Algemene bepaling

Artikel 1

Dit artikel wordt aangenomen met 10 stemmen.

HOOFDSTUK II

Wijzigingen aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

AFDELING 1

Toevoeging van een titel inzake strategische advisering

Artikel 2

Artikel 2 voegt aan het decreet houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid een titel XI 'Strategische advisering' toe, bestaande uit artikelen 11.1.1 tot 11.4.4. Het artikel wordt gesplitst voor de stemming.

De voorgestelde artikelen 11.1.1. en 11.1.2. worden zonder opmerkingen aangenomen met 8 stemmen bij 2 onthoudingen.

De voorgestelde artikelen 11.2.1. tot 11.4.1. worden aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

Een amendement nr. 1 van de heren Erik Matthijs en Jef Van Looy strekt ertoe §1 van het voorgestelde artikel 11.4.2 te wijzigen (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-04, nr. 2196/2). Aan de titel van dit artikel, 'Perma-

nente werkcommissies', worden de woorden "en deelraden" toegevoegd. Ook in het eerste lid van §1 worden na de woorden "permanente werkcommissies" de woorden "en deelraden" toegevoegd. Verder worden een tweede en derde lid toegevoegd aan §1. Daarin staat dat de Vlaamse regering deelraden kan instellen met autonome of door de strategische adviesraad gedelegeerde bevoegdheden. Deze deelraden zouden geen rechtspersoonlijkheid hebben. De Vlaamse regering bepaalt de samenstelling en de werking van de deelraden zonder afbreuk te doen aan de bepalingen van de artikelen 5 tot 9 van het decreet van 18 juli 2003 houdende regeling van strategische adviesraden.

Het amendement moet het volgens de heer *Erik Matthijs* mogelijk maken deelraden in te richten, zoals door de CD&V-fractie reeds voorgesteld werd bij de bespreking van het kaderdecreet. Het concept van strategische adviesraden die een volledig beleidsdomein bestrijken, maakt het aangewezen dat er met deelraden kan worden gewerkt. De beleidsdomeinen bestrijken soms een heel breed domein.

Het werken met permanente werkcommissies doet volgens de indieners van het amendement afbreuk aan de ruime waaier van betrokkenen in het (deel)beleidsveld. Het is wenselijk dat deelraden op een zelfstandige manier een advies kunnen uitbrengen. Dit zal de legitimering van het advies van de strategische adviesraad ten goede komen. Het eindadvies aan de Vlaamse regering zal evenwel steeds door de MiNa-Raad gegeven worden.

Volgens de heer *Johan Malcorps* moet een duidelijke keuze worden gemaakt. Het ontwerp van decreet bevat de duidelijke keuze om de bestaande raden inzake milieu en natuur in aantal te verminderen en te vereenvoudigen. De deelaspecten komen aan bod in de permanente werkcommissies. Het opnieuw invoeren van deelraden zou ingaan tegen de optie die aan de basis van het ontwerp ligt en zou opnieuw kunnen leiden tot een vermenigvuldiging van het aantal adviesorganen.

De heer *Karlos Callens* laat opmerken dat §2 van het artikel 11.4.2. bepaalt dat de Vlaamse regering in de schoot van de MiNa-Raad nog andere permanente werkcommissies kan instellen betreffende onderdelen of aspecten van het milieubeleid waarvoor een specifieke deskundigheid bestaat en waarbij specifieke doelgroepen en maatschappelijke groepen worden aangesproken. Deze mogelijkheid volstaat volgens het lid om tegemoet te komen aan de bekommernis van de indieners wat de ruime betrokkenheid van het veld betreft. De

structuur en werking moeten ook nog overzichtelijk blijven.

De heer *Jacques Timmermans* sluit zich bij deze opmerking aan en meent dat het verschil en de meerwaarde van deelraden naast de werkcommissies miniem is.

Minister *Jef Tavernier* stelt dat het ontwerp van decreet streeft naar een duidelijke structuur, die ook een hiërarchie bevat. De permanente commissies zijn werkcommissies met specialisten die een advies voorbereiden. Dat kunnen zowel vertegenwoordigers van de sector zijn als andere leden. Vanuit de werkcommissies wordt het advies voorbereid dat in een latere fase wordt behandeld in de breder samengestelde plenaire raad, die uiteindelijk het advies aan de regering of het parlement zal uitbrengen. Het werken met deelraden én commissies zou voor verwarring zorgen, meent de minister, onder meer door de onduidelijke verhouding met de bestaande hoge raden.

De heer *Erik Matthijs* benadrukt dat het amendement enkel de mogelijkheid wil openlaten om deelraden op te richten. Het is dus niet de bedoeling de regering ertoe aan te zetten om opnieuw allerlei nieuwe raden op te richten. Wel moet de mogelijkheid bestaan om de bestaande expertise en betrokkenheid in bepaalde sectoren, bijvoorbeeld in de huidige Hoge Bosraad of Hoge Jachtraad, nuttig aan te wenden in mogelijke deelraden. Er is een ruime waaier van betrokkenen die een wezenlijke bijdrage tot het beleid kunnen leveren. De eigenlijke besluitvorming, zoals opgenomen in het ontwerp van decreet, wordt niet aangetast door het amendement.

Het amendement van de heren Erik Matthijs en Jef Van Looy wordt verworpen met 7 stemmen tegen 2 bij 1 onthouding.

Het artikel 11.4.2. wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

De voorgestelde artikelen 11.4.3 en 11.4.4. worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

AFDELING 2

Overige wijzigingen aan het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid

Artikelen 3 tot 5

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK III

Machtigingsbepaling

Artikel 6

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK IV

Overgang van personeel, goederen, rechten en verplichtingen

Artikelen 7 en 8

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK V

Wijzigingsbepalingen

Artikelen 9 tot 47

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

HOOFDSTUK VI

Slotbepalingen

Artikel 48

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

IV. EINDSTEMMING

Het ongewijzigde ontwerp van decreet wordt aangenomen met 7 stemmen bij 3 onthoudingen.

De verslaggever,

Jos BEX

De voorzitter,

Jacques TIMMERMANS

BIJLAGE

Toelichting
voor de
**Commissie voor Leefmilieu,
Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening,**
dinsdag 23 maart 2004

ONTWERP VAN DECREET TOT AANVULLING VAN
HET DECREET VAN 5 APRIL 1995 HOUDENDE
ALGEMENE BEPALINGEN INZAKE MILIEUBELEID
MET EEN TITEL STRATEGISCHE ADVIESRAAD EN
TOT WIJZIGING VAN DIVERSE ANDERE
DECRETEN

Overzicht

Uitgangspunten van de hervorming.

- Decreet van 18 juli 2003 tot regeling van de strategische adviesraden.
- Een zekere impasse bij de huidige MiNa-Raad
- Nood aan vereenvoudiging van het adviesradenlandschap in het beleidsdomein.

Krachtlijnen van de oplossing

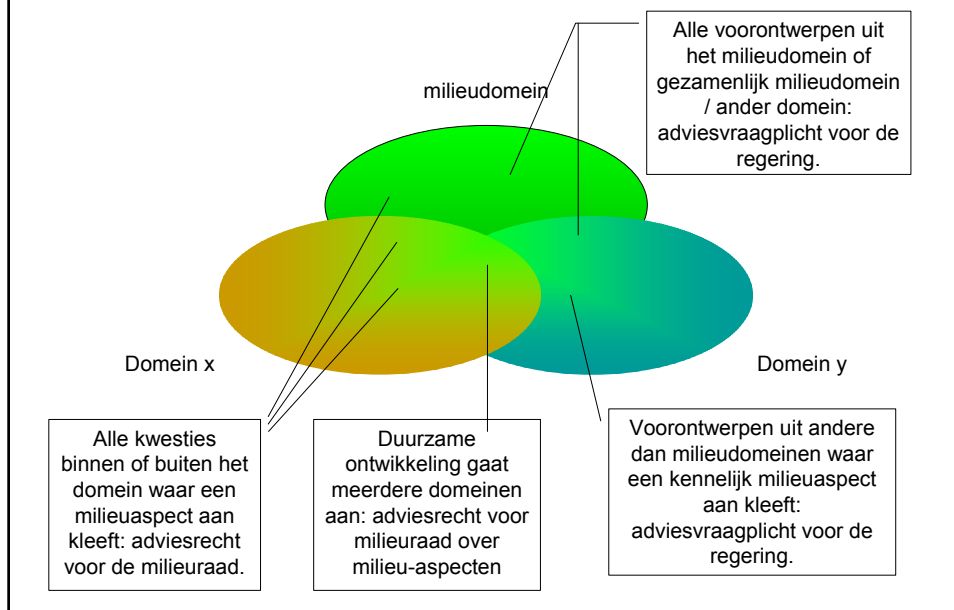
- Opdracht
- Samenstelling
- Permanente Werkcommissies

Deze krachtlijnen worden hierna toegelicht.

Opdracht - uitgangspunten

- Huidige MiNa-Raad heeft zeer brede opdracht.
- B.B.B. beperkt opdracht tot domein.
- “Milieu” is meer dan zuiver milieudomein.
- “Over het muurtje kijken” op eigen initiatief kan.
- Toch moet een en ander verankerd via iets bredere adviesvraagplicht.
- Ook voor “duurzame ontwikkeling” moet op genuanceerde manier een plaats gereserveerd worden in de opdracht.

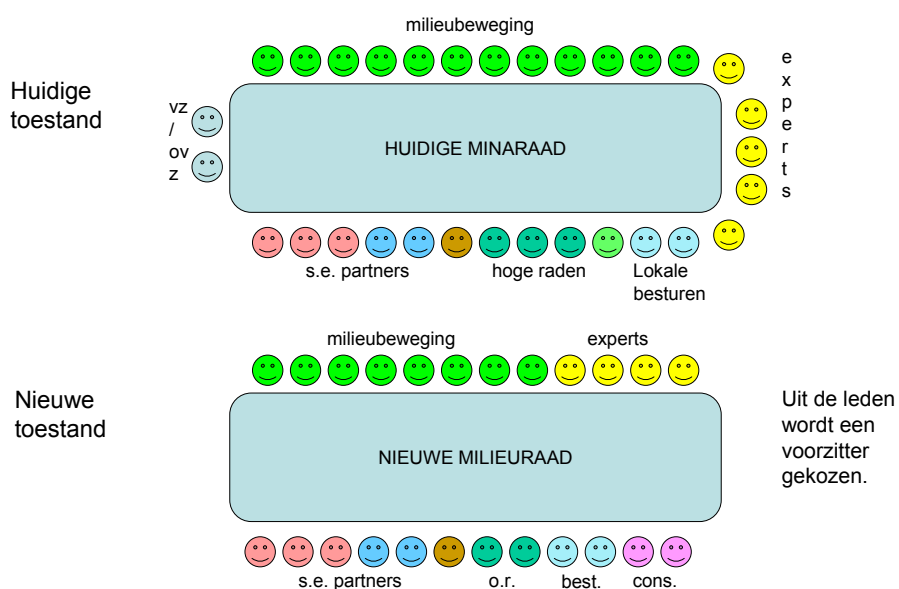
Opdracht - resultaat

Samenstelling - uitgangspunten

- Huidige Raad 24 leden + 7 niet stemgerechtigden
- Beter Bestuurlijk Beleid stelt: 20 is ideale grens.
- Bredere en meer evenwichtige samenstelling is nodig. Alle relevante krachten moeten betrokken worden (consumenten en gezinnen).
- Milieu-invalshoek moet voldoende gewicht houden.
- Verband met vaste werkcommissies te houden.

Samenstelling - resultaat

Vaste werkcommissies - uitgangspunten

- B.B.B. impliceert evolutie van 6 adviesraden naar 1, maar traditie expertise te behouden.
- Ontwerpdecreet mobiliteitsraad artikel 6.
- Ontwerp REG-decreet artikel 31.
- N.M.E. en Duurzame ontwikkeling.
- De deel-“sector” zelf moet initiatiefrecht hebben.
- Oplossing: permanente werkcommissies, maar de strategische domeinraad moet steeds eindbeslissing nemen.

Vaste werkcommissies - resultaat

